

نقش درس پژوهی در توسعه حرفه ای معلمان ابتدایی

علی بلوچ پور^۱ عبدالرحمان علیپور طبلی^۲ احمدنور وحیدی^۳ فاروق شهبابی^۴

۱- دانشجومعلم کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان هرمزگان پردیس شهید بهشتی بندرعباس
Balooch0906@gmail.com

۲- دانشجومعلم کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان هرمزگان پردیس شهید بهشتی بندرعباس
Danyalalipour1376@gmail.com

۳- دانشجومعلم کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان هرمزگان پردیس شهید بهشتی بندرعباس
Ahmadnoorvahidi1375@gmail.com

۴- دانشجومعلم کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان هرمزگان پردیس شهید بهشتی بندرعباس

چکیده

درس پژوهی، یک الگوی موفق در زمینه پرورش حرفه ای معلمان در کلاس درس می باشد، که در عمل به گسترش فرهنگ آموزش برای معلمان و یادگیری برای دانش آموزان، کمک به سزایی می کند. به این معنی که شرایط آموزش متقابل برای معلمان را فراهم می سازد. بدین گونه دانش حرفه ای معلمان را ارتقاء می دهد، بازبینی و باز اندیشی رفتار آموزشی و تربیتی آن ها را اصلاح می کند تا بیش از گذشته به نیازها و نحوه تعامل خود با دانش آموزان توجه کنند این پژوهش با رویکرد پژوهش های کیفی (مروری) و اطلاعات مورد نیاز آن از طریق اسناد و مدارک کتابخانه ای، گزارش های تحقیقی، جستجو در شبکه جهانی اینترنت و مطالعه دیگر مقالات گردآوری شده است. در این مقاله ابتدا مقدمه ای از اهمیت توسعه حرفه ای معلمان و درس پژوهی را به عنوان نمونه ای از شاخص از آن را معرفی می کند و به بررسی پیشینه مطالعاتی درس پژوهی در کشور و خارج از کشور می پردازد سپس اهداف و مراحل درس پژوهی را توصیف می کند و در پایان راهکارهایی را برای اجرای درس پژوهی پیشنهاد شده است.

واژگان کلیدی: درس پژوهی، معلمان، توسعه

مقدمه

در آغاز قرن بیست و یکم توجه همگان، بیش از گذشته به نظام های آموزشی معطوف شده است. توجه و تمرکز نظام های آموزشی نیز به بهبود یادگیری مدرسه ای افزایش یافته است. رویکردهای اخیر در نظام آموزش و پرورش در راستای بهبود یادگیری، حاکی از یادگیری مشارکتی در کلاس درس و تربیت دانش آموزان به عنوان نسل پژوهنده می باشد و چون معلم، کارگزار اصلی آموزش در کلاس درس است. اگر خود به درستی آموزش نبیند و پژوهشگر نباشد چگونه می تواند نسلی پژوهنده را تعلیم دهد؟ معلم از آن جهت مورد تاکید است که کارگزار اصلی تعلیم و تربیت به شمار می رود و اهداف متعالی نظام های تعلیم و تربیت در ابعاد مختلف در نهایت باید به واسطه او محقق شود. تعامل مستمر و چهره به چهره معلم با دانش آموزان، وی را در موقعیتی ممتاز و منحصر به فردی قرار می دهد که هیچ عنصر انسانی دیگری در این سازمان از آن برخوردار نیست. (مهرمحمدی، ۱۳۷۹). بنابراین توسعه توسعه حرفه ای معلمان به عنوان مهم ترین نیروی انسانی در نظام تعلیم و تربیت، دارای اهمیت زیادی می باشد فرهنگ آموزش، بهبود و بهسازی تدریس بیش از پیش مورد توجه متخصصان، محققان، معلمان و مربیان تربیتی قرار گرفته است. صاحب نظران علوم تربیتی آموزش و یادگیری مداوم و با کیفیت برای همه را در دستور کار نظام های آموزشی کشور قرار داده اند. در این راستا، یادگیری در چهار محور به شرح زیر بازنمایی شده است: ۱- یادگیری برای دانستن ۲- یادگیری برای انجام دادن ۳- یادگیری برای باهم زیستن ۴- یادگیری برای بودن (بختیاری، ۱۳۹۵).